

ПРОФЕСІОНАЛІЗАЦІЯ ГОЛЬФУ
У XVIII-XX СТОЛІТТЯХ

Хіменес Христина¹, Пантік Василь²,

Пітин Мар'ян¹, Еделев Олександр³

¹Львівський державний університет фізичної
культури імені Івана Боберського, Україна

²Волинський національний університет імені Лесі Українки, Україна

³Херсонський державний університет, Україна

DOI: 10.32540/2071-1476-2022-3-208

Annotation

Introduction. Golf is one of the most profitable professional sport today. It has undergone a long period of its formation. There are enough materials that testify the current level of its development, but at the same time, there are actually no scientific works that would relate to the historical aspects of the professionalization of this sport. There is the need to study the laws and features of historical development of any process or phenomenon in order to properly understand its modernity. This also concerns the professionalization of golf as a sport. **The purpose of the research:** to reveal the characteristic signs of the professionalization of golf in the XVIII-XX centuries. **Research methods:** analysis and synthesis, historical method, systematic approach. **Results.** Elements of the professionalization of golf were traced already at the early stages of its development in Great Britain at the time (second half of the XVIII - beginning of the XIX centuries). Despite the specifics of British society, which advocated the purity of sports, both amateurs and professionals took part in the most prestigious golf competitions (British Open, 1860). A cash prize is gradually being introduced for the winners and prize-winners of competitions, the amount of which is increasing from year to year. At the end of the XVIII century, golf begins to develop in the USA, where its professionalization is even more active. Other professional tournaments were born here (US Open, 1895; Western Open, 1899; PGA Championship, 1916; Masters Tournament, 1934), in the development of which American businessmen played an important role. They began to develop golf in such a way that it was profitable. The number of professional golfers in the world who receive significant income from their sports activities is gradually increasing. The number of tournaments, as well as spectators and golf fans, continues to grow. This, in turn, arouses the interest of the media, which begins active cooperation with leading golf organizations. This, in turn, increases the profitability of the parties. So already in the XX century and until today, golf actively continues to develop as a professional sport.

Key words: golf, professional sport.

Анотація.

Вступ. Сьогодні гольф один із найприбутковіших видів професійного спорту, який пройшов тривалий період свого становлення. Є достатньо матеріалів, які засвідчують сучасний рівень його розвитку; водночас наукових праць, які б стосувалися історичних аспектів професіоналізації цього виду спорту фактично немає. Щоб добре розуміти сучасність будь-якого процесу чи явища, явною є необхідність вивчення закономірностей та особливостей його розвитку в історичному контексті, що стосується і професіоналізації гольфу як виду спорту. **Мета дослідження:** виявити характерні ознаки професіоналізації гольфу у XVIII-XX

століттях. **Методи дослідження:** аналіз та синтез, історичний метод, системний підхід. **Результати.** Елементи професіоналізації гольфу простежувалися уже на ранніх етапах його розвитку у тогочасній Великобританії (друга половина XVIII – початок XIX ст.). Незважаючи на специфіку британського суспільства, яке виступало за чистоту спорту, у найпрестижніших змаганнях з гольфу (British Open, 1860 р.) участь брали як любителі, так і професіонали. Поступово упроваджується грошовий приз переможцям та призерам змагань, величина якого з року в рік зростає. Наприкінці XVIII століття гольф починає розвиватися і в США, де його професіоналізація відбувається ще активніше. Тут зароджуються інші професійні турніри (US Open, 1895 р.; Western Open, 1899р.; PGA Championship, 1916; Masters Tournament, 1934 р.), у розвитку яких вагому роль грають американські бізнесмени, які відповідно починають розвивати гольф таким чином, щоб він приніс прибутки. Поступово зростає кількість професійних гольфістів у світі, які отримують значні прибутки від своєї спортивної діяльності. Продовжує зростати і кількість турнірів, а також глядачів та фанів гольфу. Це своєю чергою викликає зацікавленість і з боку ЗМІ, які починають активну співпрацю з провідними організаціями гольфу, що, своєю чергою, збільшує прибутковість сторін. Отже, уже у XX столітті і до сьогодні гольф активно продовжує розвиватися як професійний вид спорту.

Ключові слова: гольф, професійний спорт.

Вступ. Історія становлення та розвитку багатьох ігрових видів спорту вже від самого початку насичена характерними рисами професійного спорту. До їх числа належать теніс, футбол, гольф тощо (Solberg, H., & Helland, K., 2011; Богданова Д. Ш., 2013). Зокрема цікавим з точки зору вивчення цього питання є гольф, в якому спостерігалось достатньо швидке формування зазначених рис.

Цікавим у цьому контексті є те, що гольф як вид спорту формувався у Великобританії і найбільш активно це відбувалося у другій половині XVIII-XX ст. Зокрема, починаючи з другої половини XVIII британське суспільство сповідувало так звану «чистоту спорту», тобто, здебільшого участь професійних спортсменів поряд з любителями була забороненою. Однак історичні факти становлення гольфу вказують на те, що вже з перших престижних гольф-турнірів, які проводилися на системній основі, професіонали активно брали у них участь разом з любителями (1860: The Very First Open).

Зрозуміло, що тодішній гольф ще не був професійним видом спорту у тому вигляді, у якому ми знаємо його сьогодні, проте однозначно можна стверджувати те, що за мірками XIX ст. явні озна-

ки професіоналізму у ньому були присутні.

Загалом у представленій літературі є досить багато фактів, які дозволяють відстежити історію формування та розвитку гольфу як виду спорту, водночас у цих працях не висвітлено важливих, на наш погляд, особливостей його розвитку, які стосуються становлення його як професійного виду спорту.

Цікавим та актуальним виявляється з'ясувати, яким же чином відбувалася професіоналізація гольфу на міжнародній спортивній арені, адже сьогодні це вид спорту, у якому спортсмени отримують чи не найбільші прибутки.

Мета дослідження: виявити характерні ознаки професіоналізації гольфу у XVIII-XX століттях

Матеріал та методи дослідження. Дослідження будувалося на основі вивчення фактів з історії гольфу. До уваги приймалися окремі матеріали фахівців, що займалися вивченням цього питання, а також історичні дані, наведені на офіційних сайтах керівних організацій гольфу у світі.

Методи дослідження: аналіз та синтез, історичний метод, системний підхід

Організація дослідження. Дослідження було організоване у три умовні етапи:

1) збір інформації з доступ-

них джерел, що окреслюють обрану тематику дослідження;

2) опрацювання отриманих матеріалів;

3) інтерпретація ключових положень наукового дослідження, оформлення висновків.

Результати та дискусія.

Гольф як вид спорту зародився ще у XV ст. у Шотландії і спершу не сприймався належним чином і вважався грою, популярність якої суперечить військовим принципам навчання населення (Brenner, Morgan G., 2009). Але уже на початку XVI ст. гольф став фактично однією з основних розваг тутешніх графів та графинь, а уже згодом вийшов за межі суто аристократичного виду розваг і почав захоплювати різні верстви населення.

Однією з перших організацій, яка займалася кураторством гольфу, була і залишається The Royal and Ancient Golf Club of St Andrews (R&A, 1754, Шотландія). Спершу клуб функціонував локально у місті Сент-Ендрюс, але вже згодом гольф розповсюдився фактично по усій Шотландії і став дуже популярним серед її населення (Павлюк І, 2012, 2020). Водночас деякі історичні дані вказують на те, що існувала організація, яка була заснована дещо раніше, у 1744 році, а саме Почесна компанія Единбургських голь-

фістів (Honourable Company of Edinburgh Golfers) (Golf Origins, Growth and History of the Game). Honourable Company розробила при цьому набір правил для гольфу, і коли R&A придумало так званий кодекс Сент-Ендрюса у 1754 році, організація у значній мірі використала напрацювання Honourable Company.

У XIX ст. було створено велику кількість організацій, які займалися розвитком гольфу у Великобританії. За межі країни гольф вийшов лише у другій половині XIX ст., і у 1856 році перший клуб гольфу був заснований у Франції. Проте слід зазначити, що і цей клуб був заснований шотландськими солдатами (The Open Championship: Champion Golfers Through The Years).

У XIX ст. у Британії загалом сформувалися сприятливі умови для розвитку спорту. У цей час країна виходить на достатньо високий рівень економічного розвитку, у людей з'являється вільний час і фінансовий ресурс для отримання соціальних благ, таких як розваги, зокрема спортивного характеру. Ця сфера потрапляє у межі зацікавленості так званих британських джентельменів. Це були достатньо заможні, освічені та інтелегентні люди, одним із основних занять яких у вільний час були саме заняття спортом.

Як йдеться в історії спорту, саме джентельменами було встановлено чітку межу між поняттями любитель та професіонал у спорті на початку XIX ст. (Гуськов, С.И., Линец, М.М., Платонов, В.Н., & Юшко, Б.Н., 2000) Водночас, цікавим є факт, що у гольфі, який вже тоді був популярним саме серед джентельменів, які вважали себе любителями, факти підтверджують, що вони змагалися поряд із професіоналами на полях для гольфу, про що йтиметься далі.

Історія засвідчує, що перші гольфісти не були професіоналами у тому сенсі, який ми надаємо

цьому поняттю сьогодні. Тобто, вони не отримували вагомих прибутків саме від участі у змаганнях з гольфу. Щоб отримати фінансові засоби для виживання, гольфісти у XIX столітті надавали послуги інструкторів для багатих верств населення, які хотіли освоїти цей вид спорту, а також займалися продажем інвентарю.

Характерним є те, що на початку 1800-х років кращі гравці у гольф Шотландії почали регулярно брати участь у змаганнях з гольфу у місті Сент-Ендрюс, які включали кілька десятків раундів упродовж кількох днів. Проте вагомим призов, чи грошових винагород для переможців у той час ще не було.

У другій половині XIX ст. найбільш визначними гольфістами вважалися Том Морріс старший та Уіллі Парк старший. За ініціативи першого було побудоване перше спеціальне поле для гольфу, оскільки до 1860-х років у гольф грали на природних піщаних майданчиках Шотландії. Створення спеціальної інфраструктури дало поштовх для організації та проведення більш масштабних турнірів з гольфу. При цьому вже у той час турніри передбачали значний призовий фонд. Першим з таких був British Open (1860). Це найстаріший турнір з гольфу, який до сьогодні вважається одним із найпрестижніших та найбільш масових змагань у цьому виді спорту. Певний час турнір проводився щорічно у клубі Prestwick (Шотландія), але згодом місце його проведення змінилося і сьогодні British Open проводять на прибережних полях Об'єднаного королівства (1860: The Very First Open; The Open Championship: Champion Golfers Through The Years.)

Варто зазначити, що вже у 1861 році у турнірі брали участь як спортсмени-любители, так і професійні гольфісти. Ці турніри уже у 1863 передбачали, окрім головного призу (до 1870 року

– пояс Challenge, з 1872 – срібний глечик – The Golf Champion Trophy), ще й грошову винагороду, яка фактично з року в рік зростала.

Повертаючись до керівної організації, яка опікувалася цим турніром – R&A, слід зазначити, що тривалий час її членами могли бути виключно чоловіки і лише у 2014 році організація дозволила участь жінкам. Водночас R&A є по суті клубом, під егідою якого проводяться в основному змагання для любителів (The Amateur Championship, Boys Amateur Championship, Senior Open Championship тощо), але сьогодні спільно з Професійною асоціацією гольфістів (Professional Golfers Association – PGA) R&A продовжує систематично проводити змагання British Open (The Open), які сьогодні залучають як любителів, так і професіоналів.

Через приблизно 60 років після появи British Open на шотландській гольф-арені з'являються й такі турніри як Walker Cup і Ryder Cup. Багато турнірів також починають набувати міжнародного значення та, окрім британських спортсменів, залучають і гольфістів з інших країн (The Open Championship: Champion Golfers Through The Years).

Дещо пізніше гольф як професійний вид спорту почав розвиватися у США. Історичні факти засвідчують, що у 1895 році у м. Ньюпорт (штат Род-Айленд) 10 професійних гравців та ще один аматор зіграли у першому відкритому чемпіонаті гольфу США (US Open). Цей турнір спровокував у подальшому появу інших, серед яких – Western Open (1899). На той час це були всього лише поодинокі масштабні ігри, які не мали ще турнірного характеру, тобто, системності проведення (PGA TOUR History). Проте, вже перший турнір передбачав призовий фонд, щоправда лише \$ 150 і призова частка переможця Вілл Сміта склала \$50. Для порівняння

відзначимо, що останній турнір, який було проведено у 2006 році у призовому фонді містив \$ 5 млн., а переможець Тревор Іммельман отримав \$ 900 тис. з них.

На передові гольф-позиції у США на початку XIX ст. виходять дві керівні організації – Західна асоціація гольфу (Western Golf Association), яка опікується своїм турніром Western Open та Асоціація гольфу США (United States Golf Association), яка курує турнір US Open. Вони вступають фактично у конкурентні відносини, оскільки кожна прагне вивести власний турнір на передові позиції щодо популярності як серед гравців, так і серед глядачів. При цьому вищим у рейтингу до сьогодні залишається US Open, який входить до числа чотирьох провідних гольф-турнірів світу. Натомість, у 2007 році Western Open було реорганізовано у BMW Championship (PGA Tour), який проводиться до сьогодні з призовим фондом у \$ 9,5 млн.

Щодо переможців цих турнірів, слід відзначити, що на перших етапах переможцями змагань на території США ставали не американські, а в більшості англійські спортсмени. Проте інтерес до гри у гольф на території країни продовжував зростати. У 1911 році вперше US Open виграв гравець американського походження – Джон Макдермотт. Вже через два роки, у 1913 році світові лідери гри у гольф Гаррі Вардон та Тед Рей приїхали до США, щоб також взяти участь у US Open. Вагомим досягненням американського гольфу став виграш на цих змаганнях 20-річного американця Френсіса Уїме, який до того ж вважався любителем.

Історично важливим в історії професійного гольфу є 17 січня 1916 року, коли група професіоналів та ще кілька провідних аматорів-гольфістів зібралися на зустрічі в клубі Таплов у Нью-Йорку та заснували Професійну асоціацію гольфістів (PGA). Цю

зустріч організував син засновника універмагів Wanamaker's (сьогодні Macy's) Родман Ванамейкер, який, користуючись своїм соціальним статусом та суспільною підтримкою, зміг організувати нову, достатньо потужну організацію, що розвиває професійний гольф і сьогодні. Родман Ванамейкер при цьому заручився також підтримкою кількох провідних гольфістів світу. Вже після кількох зустрічей і трьох місяців роботи була офіційно утверджена PGA. Її учасниками стали 35 осіб. Окрім того, Родман Ванамейкер запропонував щорічно проводити чемпіонат PGA (PGA Championship) з призовим фондом. У тому ж 1916 році у жовтні він відбувся вперше, а переможець (Джеймс М. Барнс) отримав приз у \$2,580. Через 100 років у 2016 переможець PGA Championship (Джим Барнс) отримав уже \$ 1,8 млн. (PGA Championship)

Цікавим історичним фактом є те, що першим професійним гольфістом, який насправді зміг жити виключно на ресурс, отриманий у заняттях гольфом, був Уолтер Хаген. Він переміг у п'яти турнірах PGA, чотирьох British Open і двох US Open упродовж 1914-1929 років. Цей спортсмен став першим гольф-мільйонером в історії (PGA TOUR History).

У 1934 році на гольф-арені з'являється ще один професійний турнір – Мастерс (Masters Tournament). Цікавим фактом є те, що заснував цей турнір любитель гольфу Боббі Джонс та інвестиційний банкір Кліффорд Робертс. Цікаво, що з перших років проведення і до сьогодні цей турнір зберігає велику кількість традицій. Зокрема, переможцю змагань вручають зелену куртку, яка потім з його ім'ям зберігається у спеціальній гардеробній (з 1949 року). Також перед початком самого турніру організатори запрошують колишніх чемпіонів та деяких членів правління Augusta National Golf Club (Національний

гольф-клуб Августі, який курує турніри Masters разом з PGA) на вечерю (з 1952 року). Відкриття турніру символічно супроводжується почесним ударом чинного чемпіона (з 1963 року) (Masters Tournament). Це не вичерпний список усіх традицій, а лише окремі з них.

Варто зазначити також, що Augusta National Golf Club від початку свого існування є комерційною корпорацією, на відміну від більшості інших гольф-клубів (Національний гольф-клуб Августі).

Перший грошовий приз Masters Tournament складав \$ 5 тис., переможець при цьому отримав \$ 1,5 тис з них. Станом на 2021 рік сумарний грошовий фонд турніру складав уже \$ 11,5 млн, з яких переможець отримав трохи більше \$ 2 млн (Masters Tournament).

Після другої світової війни турніри PGA стали більш структурованими, а їх популярність достатньо стрімко почала зростати наприкінці 1950-х – початку 1960-х років. У ці роки професійні турніри з гольфу виходять і на телеарену, і цей вид спорту фактично одразу захоплює широкую аудиторію телеглядачів. У цей час провідними гольфістами світу стають Арнольд Палер, Джек Ніклаус та Гері Плесер.

У історії розвитку професійного гольфу 1968 рік прийнято вважати «формальним» початком PGA TOUR, коли так званий «Дивізіон гравців турніру» відокремився від PGA. Його очолював тоді Джо Дей, а в 1974 році чотириразовий переможець PGA TOUR – Дін Р. Беман (до 1994). За керівництва останнього призовий фонд турніру зростав з безпрецедентною швидкістю. Активи PGA TOUR з \$ 730 тис. у 1974 році своєю чергою піднялися на позначку у \$ 200 млн. у 1993 році. Зріс і сумарний дохід організації з \$ 3,9 млн. (1974) до \$ 229 млн. (1993). В 1993 році штаб-квартира PGA TOUR була перенесена з Вашинг-

тона до Понте-Ведра-Біч (Штат Флорида). В цьому місті у 1980 році було відкрите поле для гольфу в Сограссі і започатковано еру стадіонного гольфу. Даний стадіон, окрім всього, став фактично домом для проведення чемпіонату The players в 1982 році.

Упродовж 1994-2016 років комісаром PGA TOUR був Тім Фінчем, який також відіграв важливу роль у розвитку професійного гольфу загалом. За його керівництва було запроваджено ряд нових змагань серед яких: Кубок Президентів (1994), Чемпіонат світу з гольфу (1999) та сезонну гонку FedExCup (2007). Окрім того, його діяльність спричинила до зростання прибутків PGA TOUR, які станом на 2014 рік склали уже близько \$ 2 млрд.

Починаючи з 2017 року, посаду комісара PGA TOUR посідає Джей Монахан (PGA TOUR History) (PGA TOUR History).

Підсумовуючи, слід відзначити, що від самого початку становлення гольфу у його історії простежується спрямованість на розвиток елементів саме професійної складової його як виду спорту.

60-ті роки XIX ст. загалом характеризувалися нарощуванням популярності турнірів з гольфу та розширенням їх масовості на території Великобританії та згодом США. У той час турніри The

British Open та US Open скоріше носили характер напівпрофесійних, судячи із сучасних трактувань поняття «професійний спорт». Так, спортсмени уже отримували грошові винагороди, однак цей ресурс все ще не можна було вважати достатнім для проживання. З іншого боку, керівні структури скоріше витрачали власні кошти на проведення змагань і не отримували доходів. Загалом, як відомо, Великобританія у ці часи була «країною джентльменів», які здебільшого захищали статус спортсмена-любителя, тому розвиток професійного спорту як такого ще суттєво гальмувався. Водночас у США були усі умови для розвитку професійного спорту уже на той час, тому перші спортсмени-гольфисти, які заробляли собі на життя виключно гольфом, з'явилися саме у цій країні.

У XX ст. гольф набуває вже більш явних ознак професійного виду спорту, суттєво зростають винагороди чемпіонам та призерам змагань. Цей вид спорту стає все популярнішим у світі, суттєво зростає кількість професійних турнірів, а керівні організації починають боротьбу за гольф-ринок. Все це сприяє локалізації значних фінансових ресурсів у цьому виді спорту, а отже формує вагомі передумови для його подальшої професіоналізації, яка яскраво проявляється і сьогодні

(Ермилова, В. В., & Кротова, Е. Е., 2015; Alwell K., 2020).

Висновки. Гольф XVIII-XIX ст. характеризується яскравими ознаками поступової професіоналізації, яка досягла свого апогею сьогодні. Вже з початку зародження провідних турнірів (The British Open, US Open та ін.) спостерігалася ця спрямованість. Вже у перші роки проведення у змаганнях брали участь професійні гольфісти, було передбачено також грошові винагороди спортсменам, які з року в рік зростали, і вже в першій половині XIX ст. окремі гравці могли повністю себе забезпечити з отриманого у гольфі ресурсу. Керівні організації поступово організують діяльність таким чином, щоб нарощувати доходи, зокрема завдяки наявності великого кола шанувальників гольфу, та, відповідно, зацікавленості з боку засобів масової інформації.

Поступово гольф починає займати передові позиції серед ігрових видів професійного спорту, завдяки крокам зробленим у минулому.

Конфлікт інтересів. Автори заявляють, що не існує ніякого конфлікту інтересів щодо матеріалів публікації.

Проведене дослідження не потребувало фінансової чи іншої матеріальної підтримки.

Література

1. Богданова Д.Ш. Профессиональный спорт в современном обществе : культурно-философский анализ: дисс. ... канд. философ. наук : 24.00.01 / Богданова Динара Шамильевна – Санкт-Петербург, 2013. – 189 с.
2. Ермилова В.В., Кротова Е. Е. Особенности зрелищности в спорте и их трансформация в условиях современного общества // Общество. Среда. Развитие. 2015. № 2. С. 100-103.
3. Національний гольф-клуб Августа. URL: https://uk.upwiki.one/wiki/Augusta_National_Golf_Club (дата звернення: 19.06.2022)
4. Павлюк І. Історичні аспекти розвитку професій-

References

1. Bogdanova D. Sh. (2013). Professionalnyi sport v sovremennom obshchestve: kulturno-philosofskii aspekt [Professional sport in modern society: cultural and philosophical analysis] (Candidate's thesis). Sankt-Petersburg. [in Russian].
2. Ermilova, V. V., & Krotova, E. E. (2015). Osobennosti zrelischnosti v sporte i ikh transformatsiya v usloviyakh sovremennogo obshchestva [Features of entertainment in sports and their transformation in the conditions of modern society]. Obshchestvo. Sreda. Razvitie, 2, 100-103. [in Russian].
3. Natsionalnyy golf-klub Avgusta [Augusta National Golf Club]. Retrieved from: <https://uk.upwiki>.

- ного гольфу // Спортивний вісник Придніпров'я. 2012. № 3. С. 96-98.
5. Павлюк І. Розвиток гольф індустрії у Європейських країнах в сучасних умовах // Матеріали XXV Міжнародної науковопрактичної інтернет-конференції «Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки в країнах Європи та Азії. Переяслав. 2020. С. 136-138.
 6. Профессиональный спорт : учебник / Гуськов С.И., Линец М.М., Платонов В.Н., Юшко Б.Н. Киев: Олимпийская литература, 2000. 392 с.
 7. 1860: The Very First Open. The Open. [Electronic resource] – Access mode: https://web.archive.org/web/20160201143332/http://www.linksmagazine.com/golf_courses/prestwick-golf-club-6-12-12. (дата звернення: 15.06.2022)
 8. Alwell K. Analyzing Competitive Balance in Professional Sport // Honors Scholar Theses. 2020. Article 650. URL: https://opencommons.uconn.edu/srhonors_theses/650 (дата звернення: 17.06.2022)
 9. Brenner, Morgan G. (2009). The Majors of Golf: Complete Results of the Open, the U.S. Open, the PGA Championship and the Masters // McFarland. 2009. Vol. 1. P. 1860-2008. ISBN 978-0-7864-3360-5.
 10. Golf Origins, Growth and History of the Game. The people history. URL: <https://www.thepeoplehistory.com/golfhistory.html> (дата звернення: 12.06.2022)
 11. Masters Tournament. Wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Masters_Tournament (дата звернення: 12.06.2022)
 12. PGA Championship. Wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/PGA_Championship (дата звернення: 15.06.2022)
 13. PGA TOUR History. PGA TOUR media guide. URL: <https://www.pgatourmediaguide.com/intro/tour-history-chronology> (дата звернення: 12.06.2022)
 14. Solberg H., Helland K. Sports Broadcasting // Nordicom Review. 2011. Vol. 32. P. 17-33.
 15. The Open Championship: Champion Golfers Through The Years. Professional Golfers Career College. URL: <http://golfcollege.edu/open-championship-champion-golfers-years/>
 4. Pavlyuk I. (2012). Istorychni aspekty rozvytku profesiynogo golfu [Historical aspects of the professional golf development]. Sportyvnyy visnyk Prydniprov'ya, 3, 96-98. [in Ukraine].
 5. Pavlyuk I. (2020). Rozvytok golf indusriyi u Yevropeyskykh krayinakh v suchasnykh umovakh [Development of the golf industry in European countries in modern conditions]. Materialy XXV Mizhnarodnoyi naukovopraktychnoyi internet-konferentsiyi «Problemy ta perspektyvy rozvytku suchasnoyi nauky v krayinakh Yevropy ta Aziyi. Pereyaslav, 136-138. [in Ukraine].
 6. Guskov, S.I., Linets, M.M., Platonov, V.N., & Yushko, B.N. (2000). Professionalnyy sport [Professional sport]. Kiev: Olimpiyskaya literatura. [in Russian].
 7. 1860: The Very First Open. The Open. Retrieved 6 January 2019. Retrieved from: https://web.archive.org/web/20160201143332/http://www.linksmagazine.com/golf_courses/prestwick-golf-club-6-12-12.
 8. Alwell K. Analyzing Competitive Balance in Professional Sport // Honors Scholar Theses. 2020. Article 650. Retrieved from: https://opencommons.uconn.edu/srhonors_theses/650
 9. Brenner, Morgan G. (2009). The Majors of Golf: Complete Results of the Open, the U.S. Open, the PGA Championship and the Masters // McFarland. 2009. Vol. 1. P. 1860-2008. ISBN 978-0-7864-3360-5.
 10. Golf Origins, Growth and History of the Game. The people history. Retrieved from: <https://www.thepeoplehistory.com/golfhistory.html>
 11. Masters Tournament. Wikipedia. Retrieved from: https://en.wikipedia.org/wiki/Masters_Tournament
 12. PGA Championship. Wikipedia. Retrieved from: https://en.wikipedia.org/wiki/PGA_Championship
 13. PGA TOUR History. PGA TOUR media guide. Retrieved from: <https://www.pgatourmediaguide.com/intro/tour-history-chronology>
 14. Solberg, H., & Helland, K. (2011). Sports Broadcasting. Nordicom Review, 32, 17-33.
 15. The Open Championship: Champion Golfers Through The Years. Professional Golfers Career College. Retrieved from: <http://golfcollege.edu/open-championship-champion-golfers-years/>

Хіменес Христина

Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського,
вул.Костюшко, 11, 79007, м. Львів, Україна
e-mail: kh.khimenes@gmail.com, тел.0936718879;
<https://orcid.org/0000-0002-8677-6701>

Пантік Василь

Волинський національний університет імені Лесі Українки
проспект Волі, 13, Луцьк, Волинська область, 43025
<https://orcid.org/0000-0001-5087-6893>

Пітин Мар'ян

Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського
вул. Костюшко, 11, 79007, м. Львів, Україна
<https://orcid.org/0000-0002-3537-4745>

Еделєв Олександр

Херсонський державний університет
вул. Університетська, 27, м. Херсон, Україна, 73000
<https://orcid.org/0000-0002-7866-0282>